

הג"ה: כל זה הוא לפי שיטת הגמרא שאמרו
בפסח נולד יצחק, והיינו משום דסבירא
ליה מה שאמר הכתוב למועד אשוב אליך, פירושו
למועד הבא ראשון. אמנם למה שכתבו תוספות
שם (בד"ה אלא דקאי) דבמדרש אמרו (ברייתא דסדר
עולם רבה פרק ה', מכילתא בא יד, וראה בר"ר מח, יב)
דהבשורה היתה בפסח, וכן יסד הפייט וכו'
(ואמרתם זבח פסח), ולא סבירא ליה דמה שנאמר
למועד אשוב אליך, קאי על מועד הבא ראשון
וכו', יעויין שם. ואינהו בדידהו ואנן בדידן, לפי
מה שהקדמנו לעיל דשיפורא דירחא גרים, ואם
עברה בסוף החודש, יולדת למקוטעין, אפילו יום
אחד בחודש תשיעי, וכל שכן יולדת לשביעי
דיולדת למקוטעין, לפי זה לשיטת המדרש
דסבירא ליה שהבשורה היתה בפסח, יכולין אנו
לומר דלמועד אשוב אליך, קאי אראש השנה
דאיקרי נמי מועד, ומאחר שפירסה נידה בפסח
וטבלה עצמה בסוף חודש ניסן ואז נתעברה,
יכולה היא שתלד בראש חודש תשרי, דהיינו
בראש השנה. ובזה מתיישב נמי מה שאמרו חז"ל
(ראש השנה יא, א) בראש השנה נפקדה שרה וכו',
ודבר תימה הוא לענין מאי היתה הפקידה בראש
השנה לשרה, והלא כל באי עולם נפקדים בראש
השנה, מי לא נפקד היום הזה. ולדרכינו ניחא דמה
שאמרו בראש השנה נפקדה שרה, קאי על יום
הלידה שהיה בראש השנה, ושיפורא דירחא גרים
לזה שילדה לשבעה מקוטעין, ולכך ציותה התורה
לתקוע בראש השנה לזכירת פקידה זו, וזהו מה
שאמרו חז"ל במדרש (ויק"ר כט, ז) זכרון תרועה
(ויקרא כג, כד), זה יצחק וכו' הכוונה בזה לזכור
הפקידה שנולד יצחק בראש השנה, והיינו כמו
שכתבנו ודוק.